Երաժշտութեան դահլիճը

նախօրեակին, անոր տալ վերջնական կազմը, կը դիմեն ձեր բարձր բարեացակամութեան, խնդրելով ձեզմէ որ փութացնէ Նորին Տէրութեան բարութիւնը, որպէսզի բարեհաճի վերահաստատել, արքունական հրովարտակով մը, այդ արտօնութիւնները՝ որ Ազնուամեծար Նախարարդ արտօնած է արդէն իր 19 Մայիս, 1845 թուղթով»:

19 Մայիս 1846ին, Կիզոյի նամակին հետ պատուիրակ Հայերը ստացան նաեւ արքունի բարեփոխուած հրովարտակը, որով Լուի Ֆիլիպ, թագաւոր Գաղղիոյ, ոչ միայն յօժարակամ կը վերահաստատէր Սամուէլ Մուրատեան Վարժարանի հիմնարկութիւնը, անոր մատակարարական, վարչական եւ հսկողութեան անկախութիւնը, այլ նաեւ զայն իր պաշտպանութեան ներքեւ կը դնէր:

Մուրատեան Վարժարանի շէնքն էր Քոնտէ իշխանին պալատը պարտէզով եւ 100ի չափ սենեակներով: 31 Մարտ 1846ին, Հ. Յովհաննէս Վրդ. Սորկուճեան Գերպ. Աբրահօր կը գրէ. «Հաւատալս չի դար եւ երազ կը թուի ինձ՝ երբ կը խորհիմ որ Ֆրանսա ազգային վարժարան մը կը հաստատուի մեր ձեռքով. այնպէս որպէս թէ մեր նախնիքը Աթէնք դպրոց բանային հայերուն տալու համար ամէն տեսակ գիտութիւն եւ քաղաքականութիւն: Վարժարանի տեղւոյն համար, կը խորհիմ թէ պէտք չէ դըրամ խնայել, վասնզի գիները կը մոռցուին, բայց տեղը կը մնայ»:

27 Սեպտեմբեր 1846ին, Հ. Ստեփան Վրդ. Գարաեանի առաջնորդութեամբ Կ. Պոլսոյ վարժարանէն Փարիզ կը փոխադրուի աշակերտներուն առաջին խումբը 37 մանուկներէ ձեւացած:

Միաբանութեան նորընտիր Աբրահայրը, Գերպ. Գէորգ Վրդ. Հիւրմիւզեան, նոյն շրջանին Հռոմէն Վենետիկ կը վերադառնար Սիւնեաց Արքեպս. օծուած: Սրտի մեծ հրճուանքով կ'իմանայ թէ Փարիզի մէջ ամէն ինչ պատրաստ է եւ իրեն կը սպասեն բացումին համար: Կը մեկնի Փարիզ՝ նախագահելու համար հանդէսին:

Իրեն, եկեղեցական ու քաղաքական անձնաւորութիւններու ներկայութեամբ, 1846ի Հոկտեմբերին, կը կատարուի վարժարանի բացումը, յետաձգելով անոր պաշտօնական բացումը աւելի յարմար պարագային, որ տեղի կ'ունենայ 24 Սեպտեմբեր 1848ին, որուն կը նախագահէ Ալֆոնս Տը Լամարթին, Արտաքին Գործոց Նախարար Ֆրանսայի:

Գերպ. Աբրահայրը այս առթիւ իմաստնալից ճառ մը կը խօսի Ֆրանսերէն, շեշտելով Ֆրանսայի եւ Հայերուն դարաւոր կապանքները. մեր նախնիքներուն հաւատարմութիւնը Հայրենիքի եւ Կրօնքի, որոնց օրինակին այսօր պիտի հետեւի աճող սերունդը՝ որ բախտ ունի այսպիսի լուսաւորութեան կեդրոնի մէջ դաստիարակուելու:

Լուի Ֆիլիպ օգտուելով Գերպ. Աբրահօր ներկայութենէն, իր համակրանքը ցոյց տալու համար Հայ Ազգին եւ Մխիթարեան Միաբանութեան հանդէպ, զինք կը պատուէ Légion d'Honneur շքանշանով: